

Nr 130.

Godkänd av första kammaren den 13 april 1920.
Godkänd av andra kammaren den 13 april 1920.

*Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion om
ändring i § 13 av förordningen om allmänt kyrkomöte.*

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 14.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, att riksdagen ville besluta, att arvode och reseersättning hädanefter må utgå jämväl till kyrkomötets självskrivna ledamöter efter enahanda grunder som till de valda ledamöterna, samt att § 13 i kyrkomötesförordningen den 16 november 1863 i överensstämmelse därmed må erhålla följande ändrade lydelse: »Arvode till mötets ledamöter så ock övriga kostnader därför skola av allmänna medel gäldas.»

Det i motionen framställda yrkandet är enligt riksdagens mening väl värt beaktande. Några skäl för den nuvarande ordningen beträffande kostnadsersättning till medlemmar av kyrkomöte, enligt vilken gottgörelse skall utgå till de valda men ej till de självskrivna medlemmarna av mötet, torde icke kunna förebringas. Den allmänna princip, enligt vilken kostnader för med offentliga uppdrag förenade särskilda resor och dylikt skola av staten ersättas, bör även i fråga om de självskrivna medlemmarna av kyrkomöte komma till sin rätt.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen för sin del antagit följande:

Lag om ändrad lydelse av § 13 i kungliga förordningen angående allmänt kyrkomöte av den 16 november 1863.

Häri genom förordnas, att § 13 i kungliga förordningen angående allmänt kyrkomöte av den 16 november 1863 skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 13.

Arvode till mötets ledamöter så ock övriga kostnader därför skola av allmänna medel gäldas.

Stockholm den 13 april 1920.

Med undersätlig vördnad.